da's (Bâlar. 211,15). Pl. *die Söhne* Râvaṇa's.

1. रावन् Adj. *spendend.*

2. रावन् Adj. *schreiend, rufend* in बृहद्रावन्.

रावित 1) Adj. s. u. 1. रु Caus. — 2) n. *Laut, Schall.*

रावित्र् Adj. *brüllend, tosend, schreiend, — wie* (im Comp. vorangehend).

*रावीट m. N. pr. eines fürstlichen Geschlechts.

राश्, राशते *schreien, krächzen.* Richtig रास् oder वाश्.

राशभ Mârk. P. 48,26 fehlerhaft für रासभ.

राशि m. (*f.) 1) *Haufe, Menge, Masse, Schaar, Gruppe, Quantität, Zahl; ein Haufen von* (im Comp. vorangehend) auch so v. a. *ein Ausbund von.* — 2) als *Maass* so v. a. द्रोण. — 3) (*Sterngruppe*) *Zodiakalbild, ein Zwölftel der Ekliptik, ein astrologisches Haus.* — 4) *ein best.* Ekâha Vaitân.

°राशिक Adj. nach einem Zahlwort *aus so und so vielen Quantitäten, Zahlen bestehend.*

राशिचक्र n. 1) *der Zodiakus.* — 2) *ein best. mystischer Kreis.*

राशित्रय n. *Regel de Tri.*

राशिप m. *der Regent eines astrologischen Hauses.*

राशिप्रविभाग m. *Vertheilung der 12 Zodiakalbilder* (unter die 28 Mondhäuser).

राशिभागानुबन्ध m. *addition of a fraction of the quantity.*

राशिभागापवाह m. *subtraction of the fraction of an unit.*

राशिभेद् m. *Theil des Zodiakalbildes, — eines astrologischen Hauses.*

राशिमराय n. Du. Name zweier Sâman Ârsh. Br.

राशिव्यवहार m. *praktische Regel für die Berechnung des Inhalts von Getreidehaufen* Lilâv. 90,8.

राशिशस् Adv. *haufenweise* Çiç. 19,108.

राशिस्थ Adj. *in Haufen stehend, aufgehäuft.*

राशी Adv. 1) mit कर् *auf einen Haufen bringen, zusammenhäufen.* — 2) mit भू *sich anhäufen.*

राशीकरण n. *das Zusammenhäufen.*

राशीकरणभाष्य n. und राशीकरभाष्य n. Titel eines Werkes.

राश्यंश m. = नवांश.

राश्यधिप m. = राशिप.

राष्ट्र 1) m. n. *a) Reich, Herrschaft; Gebiet, Land; Unterthanen, Volk.* Nur einmal m.; am Ende eines adj. Comp. f. आ. — *b) *Calamität, Elend, Noth.* — 2) m. N. pr. eines Fürsten.

राष्ट्रक 1) am Ende eines adj. Comp. = राष्ट्र *Reich.* — 2) Adj. *im Reiche —, im Lande wohnend.* — 3) *f. राष्ट्रिका *eine Art Solanum* Râǵan. 4,23.

राष्ट्रकाम Adj. *nach dem Reich verlangend.*

राष्ट्रकूट m. N. pr. 1) Pl. eines Volkes. — 2) eines Mannes Hem. Par. 1,288. 357. 359.

राष्ट्रगोप m. *Hüter des Reiches.*

राष्ट्रतन्त्र n. *Regierungssystem, Regierung.*

राष्ट्रदा Adj. *Herrschaft gebend* Maitr. S. 2,6,7.

राष्ट्रदिप्सु Adj. *Land* oder *Leute beschädigen wollend, — bedrohend.*

राष्ट्रदेवी f. N. pr. der Gattin Kitrabhânu's.

*राष्ट्रपत Adj. von राष्ट्रपति.

राष्ट्रपति m. *Herr des Reiches, König.*

राष्ट्रपाल 1) m. *a) Hüter des Reiches, Herrscher, König. — b)* N. pr. verschiedener Männer. — 2) f. ई N. pr. einer Tochter Ugrasena's.

*राष्ट्रपालपरिपृच्छा f. Titel eines Werkes.

राष्ट्रपालिका f. = राष्ट्रपाल 2).

राष्ट्रभङ्ग m. *Verfall des Reiches.*

राष्ट्रभय m. *eine dem Reiche drohende Gefahr.*

राष्ट्रभृत् 1) m. *a)* etwa *ein abhängiger Fürst, Tributpflichtiger. — b)* Bez. von *Würfeln. — c)* N. pr. eines Sohnes des Bharata. — 2) f. *a)* Pl. Bez. *gewisser Sprüche* (VS. 18,38) und *Opferungen* Mân. Çr. 6,2,5. Grhj. 1,11. Nom. abstr. राष्ट्रभृत्त्व TS. 3,4,6,2. — *b)* N. pr. einer Apsaras.

राष्ट्रभृति f. und °भृत्य n. *Aufrechthaltung der Herrschaft.*

राष्ट्रभेदिन् m. *Empörer* 132,20.

राष्ट्रमुख्य m. *der Oberste im Reiche* Daçak. 92,1.

राष्ट्रवर्धन 1) Adj. *das Reich in die Höhe bringend.* — 2) m. N. pr. eines Ministers.

*राष्ट्रवासिन् m. *Bewohner eines Reiches, Unterthan.*

राष्ट्रान्तपाल m. *Hüter der Grenzen des Reiches.*

राष्ट्रि f. *Herrscherin, Gebieterin* Gobh. 4,10,12.

राष्ट्रिक m. 1) *Bewohner eines Reiches, Unterthan.* — 2) *Beherrscher eines Reiches.*

राष्ट्रिन् Adj. *ein Reich innehabend.*

राष्ट्रिय 1) Adj. *etwa *über das Reich handelnd* P. 4,3,87, Sch. — 2) m. *a) Thronfolger und Prätendent* Maitr. S. 2,1,12, v. l. — *b) Schwager des Königs* (in der Bühnensprache). Auch °स्याल.

राष्ट्री f. etwa *Verwalterin, Schaffnerin.*

राष्ट्रीय m. 1) *Thronfolger und Prätendent* Maitr. S. 2,1,12. — 2) *Schwager des Königs.*

राष्ट्रा f. fehlerhaft für रास्ना 2).

1. रास्, रासति, °ते *heulen, schreien.* Die v. l. hat hier und da वाश्. — Intens. रारास्यते *laut schreien, — wehklagen.* v. l. वावाश्यमान. — Mit परि *mit Geschrei begleiten.* v. l. वाश्.

2. रास् Aoriststamm zu 1. रा.

रास m. (adj. Comp. f. या) 1) *ein best. Hirtenspiel, ein Tanz, den* Kṛshṇa *mit seinen Hirtinnen aufführte.* Auch °क्रीडा, °गोष्ठी, °महोत्सव, °यात्रा, रासोत्सव; *der Anführer* oder *die Anführerin eines solchen Tanzes* heissen °प्रणेतर्, रासेश्वर, रासेश्वरी, रासाधिष्ठात्री. °मण्डल n. Kṛshṇa's *Spielplatz.* — 2) *Spiel* überh. — 3) so v. a. *Legende* nach Bühler in नर्मदासुन्दरी°. — 4) *Geschrei von verschiedenen Seiten, Laut, Ton* überh. — 5) *=भाषाशृङ्खलक.

रासक 1) m. *a) eine Art Tanz* Harshaṅ. 99,3. — *b) eine Art von Liedern* Harshaṅ. 99,24. — *c) ein best. Tact* S. S. S. 134. 230. — 2) m. n. *eine Art von Schauspielen.*

1. रासन Adj. *zur Zunge in Beziehung stehend, schmeckbar.*

2. रासन Adj. *schreiend* u. s. w. in *घोर°.

रासपञ्चाध्यायी f. Titel eines Werkes Bühler, Rep. No 81.

रासभ 1) m. *Esel, Eselhengst.* — 2) f. रासभी *Eselin* zu Spr. 1417.

रासभसेन m. N. pr. eines Fürsten.

रासमुन्दर Titel eines Werkes.

रासायन Adj. von रसायन *Elixir.*

रासिन् Adj. *schreiend* u. s. w. in *घोर°.

*रासेरस m. रससिद्धबलौ शृङ्गारहासयोः षष्ठीजागरके रसगोष्ठ्याम् H. an., गोष्ठ्यां रासशृङ्गारयोः रससिद्धिरसावासषष्ठीजागरके Med., उत्सवे Çabdar., परिहासे Ǵaṭâbh.

रास्ना f. 1) *Gurt.* — 2) *die Ichneumonpflanze.* — 3) *Mimosa octandra. — 4) *Vanda Roxburghii* Mat. med. 258. — 5) *Acampe papillosa* Râǵan. 6,82. Bhâvapr. 1,174. — 6) *eine weiss blühende Kaṇṭakârî Râǵan. 4,35. — 7) *Bdellium* Bhâvapr. 4,155.

रास्नाका f. *Bändchen.*

रास्नावत् Adj. *mit einem Gurt versehen.*

रास्पिन् Adj. *rauschend, geräuschvoll.*

रास्पिर् Adj. wohl dass.

रास्य in गो° (Nachtr. 5).

*राक्षति m. Patron. v. l. राक्षिति.

राक्षसी f. *eine Art Composition* S. S. S. 167.

*राक्षि m. Patron. von राक्षु.

राक्षीय Adj. *dem* Râhu *eigen* u. s. w. Bâlar. 244,1.

°राक्षित्य n. *das ohne — Sein, Nichthaben.*

राक्षिल m. N. pr. eines Mannes.

राङ्कु m. 1) *der Ergreifer*, Bez. des Dämons, der Sonne und Mond *packt* und dadurch die Verfin-